

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 9 października 2015 r., znak (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił R. J. prawa do zasiłku chorobowego z ubezpieczenie wypadkowego za okres od 30 lipca 2014 r. do 22 stycznia 2015 r. wskazując, że na podstawie przedłożonych dokumentów nie dopatrył się związku czasowego, miejscowego, a zwłaszcza funkcjonalnego między doznanym niewątpliwie urazem, a zwykłymi czynnościami wykonywanymi w ramach działalności gospodarczej. W rezultacie nie uznał zdarzenia z dnia 23 lipca 2014 r. za wypadek, o którym mowa w art. 3 ust. 3 pkt 8 ustawy wypadkowej.

R. J. wniósł odwołanie od tej decyzji kwestionując twierdzenie organu rentowego o braku związku między prowadzoną działalnością, a doznanym urazem, skoro doszło do niego na skutek upadku z wysokości drugiego piętra przy prowadzeniu działalności w Danii. Pośrednik zlecał mu ustnie pracę w Danii.

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania, przytaczając przepisy ustawy z dnia 30 października 2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (tekst jednolity Dz. U 09.167.1322) i wywodząc jak w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

R. J. prowadzi pozarolniczą działalność gospodarczą od 14 lipca 2014 r. w i z tego tytułu podlega ubezpieczeniu wypadkowemu, a także dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu. W ramach działalności zajmuje się zakładaniem stolarki budowlanej i pozostałymi specjalistycznymi robotami budowlanymi.

Niesporne, nadto: zaświadczenie o zgłoszeniu do ubezpieczeń – k. 4 akt zasiłkowych, potwierdzenie o dobrowolnym ubezpieczeniu chorobowym – k. 11-14

W dniu 23 lipca 2014 r. w K. demontował schody przeciwpożarowe znajdujące się na zewnątrz trzypiętrowego budynku. Około godz. 14:30, gdy znajdował się na wysokości drugiego piętra, konstrukcja schodów odeszła od ściany i runęła na parking. R. J. doznał złamania obu kości piętowych i podudzia prawego. Pozostawał niezdolny do pracy od 30 lipca 2014 r. do 22 stycznia 2015 r.

Niesporne, a nadto: karta wypadku – k. 2 akt zasiłkowych, zaświadczenia lekarskie – k. 9-14 akt zasiłkowych,

Sąd zważył, co następuje.

Odwołanie okazało się nieuzasadnione, jakkolwiek w prowadzonym w sprawie postępowaniu dowodowym doszło do omyłki Sądu.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 30 października 2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (tekst jednolity Dz. U 09.167.1322), zwanej dalej ustawą wypadkową, zasiłek chorobowy przysługuje ubezpieczonemu, który wskutek wypadku przy pracy stał się niezdolny do pracy. Definicję wypadku przy pracy zawiera art. 3 ust. 1 cytowanej ustawy. I tak za wypadek przy pracy uważa się nagle zdarzenie wywołane przyczyną zewnętrzną powodujące uraz lub śmierć, które nastąpiło w związku z pracą podczas lub w związku z wykonywaniem przez pracownika zwykłych czynności lub poleceń przełożonych, podczas lub w związku z wykonywaniem przez pracownika czynności na rzecz pracodawcy, nawet bez polecenia, a także w czasie pozostawania pracownika w dyspozycji pracodawcy w drodze między siedzibą pracodawcy a miejscem wykonywania obowiązku wynikającego ze stosunku pracy.

Zgodnie natomiast art. 3 ust. 3 pkt 8 ustawy wypadkowej, za wypadek przy pracy uważa się również nagle zdarzenie wywołane przyczyną zewnętrzną powodujące uraz lub śmierć, które nastąpiło w okresie ubezpieczenia wypadkowego

z danego tytułu, podczas wykonywania zwykłych czynności związanych z prowadzeniem działalności pozarolniczej w rozumieniu przepisów o systemie ubezpieczeń społecznych.

Organ rentowy odmówił ubezpieczonemu prawa do zasiłku chorobowego uznając, że wypadek z dnia 23 lipca 2014 r. nastąpił bez związku z istotą prowadzonej przez ubezpieczonego działalności gospodarczej, polegającej głównie na zakładaniu stolarki budowlanej, a pobocznie na pozostałych specjalistycznych robotach budowlanych. Z karty wypadku wynika, że do upadku z wysokości doszło podczas demontażu schodów zewnętrznych przy budynku w K.. Zatem – zdaniem organu – nie było związku między zwykłymi czynnościami powoda, a doznanymi urazem.

W prowadzonym postępowaniu Sąd miał zatem ustalić, czy taki związek istniał. Ubezpieczony nie przedstawił żadnych wniosków dowodowych na tę okoliczność, poza własnym przesłuchaniem. Jego przesłuchanie miało na celu wykazanie istnienia związku między istotą działalności gospodarczej R. J., a doznanym urazem.

Wezwanie na rozprawę, wraz z pouczeniem o obowiązku przedstawienia wszelkich dowodów, nie zostało podjęte w terminie. Sąd pominął więc przesłuchanie ubezpieczonego i oddalił odwołanie, skoro nie był w stanie zbadać istnienia związku, o którym mowa powyżej.

Co istotne jednak – uszło uwadze Sądu, że wezwanie do R. J. zostało wysłane na skutek pomyłki pracownika sekretariatu na adres ul. (...), (...)-(...) T. (adres podany przez ZUS w odpowiedzi na odwołanie), zamiast na właściwy adres: ul. (...), (...)-(...) S..

Sąd niniejszym przyznaje, że ubezpieczony nie został wezwany, ani zawiadomiony o rozprawie, na której doszło do ogłoszenia wyroku. Na skutek tej pomyłki ubezpieczony został w istocie pozbawiony możliwości dochodzenia swoich praw przed Sądem, a po ogłoszeniu wyroku jedynym środkiem prowadzącym do powtórzenia postępowania przed Sądem I instancji, jest apelacja, ewentualnie skarga o wznowienie postępowania.

ZARZĄDZENIE

1. Odnotować.
2. Akta przedłożyć Przewodniczącemu.